

DISC AMICORUM

MIENTE
BAKKER

Beste Miente,

Wij kennen elkaar al vele jaren. Vroeger als wetenschapper en later als kamergenoot van Johan.

Later kwam ik je regelmatig tegen als redacteur van alle mogelijke publicaties, *Nieuw Archief voor Wiskunde*, 4^e Serie (1983-1999), *CWI Newsletter* (1983-1987), *CWI Quarterly* (1988-1999), *CWI Tract* (1984-2007) en *CWI Syllabus* (1984- ...). Wat hier opvalt is dat je hoogstwaarschijnlijk onmisbaar werd geacht voor de publicatie activiteiten van het CWI. Er werd kennelijk al rekening gehouden met jouw vertrek aangezien in de afgelopen 10 jaar het CWI besloot om de uitgave van vrijwel al deze publicaties te beëindigen. De enige publicatieserie die jouw vertrek gaat overleven is de serie *CWI Syllabus*.

Je werd ook ingezet bij het opstellen van het jaarverslag en de diverse subuitgaven. Ook deze uitgaven worden in meer of mindere mate gereorganiseerd na je vertrek. Een onderdeel, de zgn. *Overview Research Activities* is samen met jou bij de bibliotheek terecht gekomen en zo eindigt jouw carrière bij de bibliotheek

Ik heb gehoord dat je in de afgelopen decennia een recordaantal van chefs, hoofden en managers – al dan niet interim – hebt gehad. Aan de hand van de opeenvolgende functiebenamingen zou men wellicht een verhandeling over de ontwikkeling van het CWI kunnen schrijven.

Tot slot wil ik je bedanken voor de samenwerking. Je hebt veel kennis en een goed geheugen over de geschiedenis van het CWI en wij konden altijd een beroep op je doen. Ik zal dit zeker missen.

Het ga je goed.

Ay

13 oktober 2009

Het ga je goed!

Wel Miente, ook jij bent nu toegetreden tot de club der gepensioneerden, wees welkom. Ik heb je altijd als een rustige en vriendelijke persoon gekend. Onze samenwerking verliep aanvankelijk enigszins stroef. Jij was onder meer belast met de redactie van het Jaarverslag en de Overview Research Activities. Ons verwijt richting jou was dat je telkens zelf correcties in de aangeleverde files aanbracht, terwijl dat beslist niet de bedoeling was. Dit leverde aanvankelijk wat irritaties op. Al gauw bleek dat je dat allemaal in je onschuld deed. Ik zie nog de onschuldige blik voor me als wij je hierop aanvielen. We konden onmogelijk boos worden op je.

Wat mij in het bijzonder opviel was je gedrevenheid en bereidwilligheid om hulp te bieden. Altijd kon ik een beroep op je doen. Andere kwalificaties: productief en bescheiden. Ik heb ook met je mogen samenwerken bij de productie van enkele syllabi ten behoeve van de vakantiecursussen voor leraren. Jij was hiervoor verantwoordelijk. Klasse hoe je dat steeds voor elkaar kreeg, want het was niet altijd eenvoudig om het aangeleverde materiaal te verwerken.

Miente, ik wens je heel veel geluk in je post-CWI-tijd en alle goeds toe.

Chester

Een "zout" project

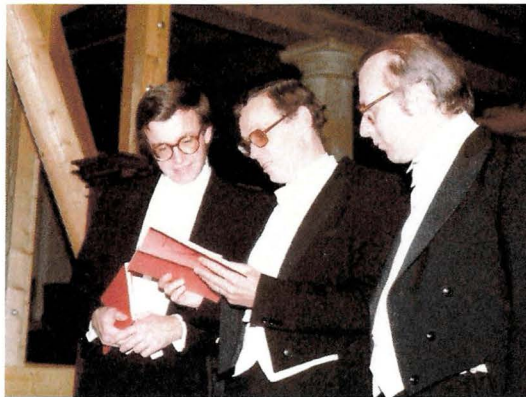
Vereerd door de uitnodiging bij te dragen aan een "Discus Amicorum" ben ik na gaan denken over onze samenwerking op het MC en later het CWI in het eind van de jaren 70.

Samen met Eldert Slagt hebben wij lang gewerkt aan een project voor Rijkswaterstaat om metingen van zoutgehaltes en stroomsnelheden uit te werken in het stroomgebied Keeten - Mastgat - Zijpe - Krammer - Volkerak (Zeeland) in een tijd dat daar nog geen dammen lagen (augustus 1977). Er waren 67 schepen bij betrokken verdeeld over 16 meetraaien. Bij 6 meetraaien werden ook nog stroomsnelheidsmetingen uitgevoerd.

Ik ben gaan snuffelen in mijn kelder en vond nog twee ordners vol met notities, notulen en conceptverslagen over dat project. Wij hebben daar tussen 1977 en 1981 aan gewerkt. Jij deed al het programmeerwerk in Fortran en het rekenwerk op de UNIVAC-computer van het CWI. Ik zat bij de afdeling TW (Toegepaste Wiskunde) en fungeerde niet meer dan een praatpaal voor jou. Samen maakten wij op woensdag 19 maart 1980 vanuit de haven Bruinisse op een schip van de visserij-inspectie een vaartochtje om wat meer voeling te krijgen met de wijze waarop al die metingen tot stand waren gekomen.

Bij de uitwerking van al die gegevens kwam heel wat kijken en ik herinner me nog dat na een tijd bleek dat men de richtingen van de raaien niet had opgegeven in booggraden ($360^\circ = 2\pi$ radialen) zoals wij gewend waren op een wiskunde instituut, maar in decimale graden ($400 \text{ grad} = 2\pi$ radialen), een eenheid voorkomend uit de landmeetkunde. Op mijn oude Hewlett-Packard 29C rekenapparaat zitten knopjes voor "RAD", "DEG" én voor "GRD"! Na deze noodzakelijke aanpassing in jouw programma's werden de interpolaties tussen de raaien een stuk beter! Jouw programmatuur is uiteindelijk overgedragen aan RWS en heeft geresulteerd in een publicatie¹

Op 3 november 1982 ben je gepromoveerd op het proefschrift "*Aspects of the Finite Element Method*" en of het nu samenhang met onze jarenlange samenwerking of niet, jij vroeg mij als paranimf om jou "bij te staan" tijdens jouw verdediging. Zie de bijgaande foto, met rechts de medeparanimf Monty Kraayeveld.

Miente, het ga je verder goed in een CWI-loze tijd,

Ed Veling

¹: J. Dronkers & J. van de Kreeke, "Experimental Determination of Salt Intrusion Mechanisms in the Volkerak Estuary", *Netherlands Journal of Sea Research*, 20(1):1-19 (1986).

Beste Miente!

En dan krijg ik een uitnodiging om op je afscheid te komen!

Een zinnetje, midden uit een verhaal? Miente neemt afscheid van het CWI, Miente Bakker gaat "gewoon" met pensioen. Miente heeft veertig jaar bij het MC en het CWI gewerkt. Wat kan ik daar aan toevoegen? Slechts een kwart van de tijd die jij aan de 2^e Boerhaavestraat en aan de Kruislaan hebt doorgebracht was ik een collega van je. Toen ik in 1976 in dienst kwam heb ik je niet direct leren kennen. Je was nog drs., volgens mij bij de afdeling Numerieke Wiskunde en je kwam kort daarna bij de nieuw gevormde dienst O&O in dienst. Met Johan Wolleswinkel kwam je op een hok naast de Sara-balie. Dat hok was tevens een doorgang naar de kamer van Eldert Slagt; jullie hadden daar geen eigen raam of ventilatiemogelijkheid. De kamer was wel hoog en had veel deuren, maar verder was er weinig positiefs over te melden. Het was behelpen in het oude gebouw. In het nieuwe gebouw werden we na verloop van tijd burens. Jij zat, weer met Johan Wolleswinkel, op de allerlaatste kamer van de tweede verdieping, ik zat één kamer dichterbij de bewoonde wereld en bij alle nodige voorzieningen. Jullie waren, mag ik wel zeggen, zeer rustige burens. Ik zat met onze afdelingssecretaresse Jos Kleijnen op één kamer en dat zal beslist meer geluid hebben opgeleverd. Graag gedaan.

Ewolt Wolters

Opmerking: Opdrachten & Onderwijs?
Opdrachten & Ondersteuning?

Op een gegeven moment ging je promoveren. Je proefschrift was "stevig" en, afgezien van de eerste en de laatste pagina's, voor mij integraal onleesbaar. Tijdens de verdediging van je these was je enigszins nerveus, maar gepromoveerd ben je. Dat je in hart en ziel een wiskundige bent is meerdere malen gebleken. Zo herinner ik me dat er mensen van de spoorwegen kwamen met een typisch probleem. Na verloop van tijd ligt het spoor niet meer kaarsrecht, het verzakt en schuift opzij. Hun vraag was wat de efficiëntste wijze zou zijn om het spoor weer kaarsrecht te leggen. Hun verwachting was dat dit een enorme opdracht voor het CWI zou zijn, jij schudde een oplossing ter plekke uit de mouw. Eldert Slagt, zelf ook numericus, vertelde het lachend.

Je loopbaan heeft je langs een reeks afdelingen gevoerd, ik vond na enig zoeken "TW, NW, O&O, STO, Bur, CPD en CBI". Ongeveer de helft kan ik verklaren, voor jou zal het gesneden koek zijn. Het viel me in de schaarse contacten die ik met het CWI heb gehad wel op dat je steeds verder van het beoefenen van de zuivere wetenschap af kwam te staan, in je nieuwe functies diende je het CWI en de wiskunde. Maar dat is misschien wel weer het zuiver wiskundige in jou, immers, ook de wiskunde zelf dient alle andere takken van de wetenschap.

Ewolt Wolters

Opmerking: maar nooit gepromoveerd!

Ewolt Wolters

Opmerking: deze hele reeks afkortingen van afdeling wordt door de spellingschecker niet herkend.

En dan krijg ik een uitnodiging om op je afscheid te komen!

Jammer genoeg lukt het me niet om daar bij aanwezig te zijn, graag had ik je persoonlijk de hand geschud en je bedankt voor je collegialiteit, je het beste voor de toekomst gewenst.

Miente, je arbeidzame leven zit er op, tenminste het wiskundige deel. Destijds was je een trotse jonge vader, uit betrouwbare bron weet ik dat je inmiddels een heel trotse beginnende opa bent. Je hebt nu alle tijd om daar van te genieten. Met of zonder wiskunde.

Miente, dank voor je collegialiteit, al was het zoveel jaar geleden. Veel plezier in je na-CWI leven!

ewolt wolters

Amsterdam, 16 oktober 2009

Beste Miente,

Weer een "meubelstuk" van het CWI dat met pensioen gaat!

Dat is niet vervelend bedoeld hoor, want ik beschouw mezelf ook als behorende tot die verzameling. Als iemand me vraagt hoelang ik al bij het CWI werk, dan antwoord ik meestal: "te lang". Niet dat ik nog uitzie naar een andere baan, maar het is natuurlijk niet meer van deze tijd om veertig jaar bij dezelfde werkgever te werken. Daar antwoorden jij en ik dan natuurlijk op: ja, maar met die klus zijn we dan ook heel lang geleden, in een heel andere tijd, begonnen!

Hoe heb jij het hier zolang uitgehouden, kan men zich afvragen. Als ik je zou mogen karakteriseren zou ik zeggen: Miente is een altijd vriendelijke, slimme en ook onverstoorbare collega, die zijn eigen weg gaat binnen de hem gestelde grenzen. Misschien zijn dat de drie eigenschappen bij uitstek om het zolang bij dezelfde werkgever uit te houden: altijd vriendelijk doen wat je baas je opdraagt, slim inspelen op de veranderingen die regelmatig plaats vinden, en onverstoorbaar je eigen weg blijven gaan tussen al die veranderingen door. Toegegeven, dit is allemaal nogal speculatief, maar je moet me maar corrigeren als ik het mis heb.

Je bent in 1982 bij Piet van der Houwen aan de UvA gepromoveerd op een proefschrift dat bestaat uit een bundeling van vijf artikelen in vier gerenommeerde numerieke tijdschriften. Vrij snel daarna heb jij op het CWI een andere richting ingeslagen, namelijk die van de management-ondersteuning. Waarom je toen niet verder bent gegaan met de wetenschap hoor ik graag nog eens van je.

Je wetenschappelijke achtergrond speelde ongetwijfeld een belangrijke rol bij de vele taken die je op het CWI hebt vervuld bij het produceren van wetenschappelijke publicaties: zo was je een aantal jaren Executive Editor van de MC Tracts en van de MC Syllabi; bij het Nieuw Archief voor Wiskunde van het Koninklijk Wiskundig Genootschap werd je in november 1990 "administrative editor" en in november 1992 werd je (gepromoveerd tot?) "executive editor". Dat ben je gebleven tot het Nieuw Archief in 2000 door Jan Karel Lenstra en consorten in een geheel nieuwe jas werd gestoken.

Jouw onverstoorbaarheid zal je bij deze functies ongetwijfeld van groot nut zijn geweest: ik weet uit ervaring dat die eigenschap onontbeerlijk is om het ondankbare werk dat daarbij hoort voor langere tijd goed uit te kunnen voeren.

Miente, ik wens je nog heel veel goede jaren toe, samen met Tineke en je gezin, na je pensionering. Misschien krijg je nu tijd om toch weer eens de wetenschap in te duiken?

Het ga je goed!

Herman te Riele

Met een boekje in een hoekje

Jan Aarts

Vanaf de ingang van het CWI, langs de lift de duisternis instappend, vind ik aan de rechterzijde, met een boekje in een hoekje, Miente Bakker. Je zou een Dickens nodig hebben om de sfeer van dit kantoor goed uit te beelden: het diffuus daglicht maakt het hele kantoor, bureau, tafel en stoelen tijdloos. Het is herfst 2005 en dus tijd om voorbereiding voor de vakantiecursus 2006 te beginnen. Voor mij is het de eerste keer dat ik me in zo'n vroeg stadium ga bemoeien met de cursus. Voor Miente is het de n -de keer, waarbij $n \geq 20$; Miente regelde de zaken gedurende de 10 jaar dat Albert Grootendorst cursusleider was, en ook gedurende de vijf jaar dat Jan van de Craats die functie vervulde. In mijn waarneming heeft Miente de ondersteuning van de vakantiecursus meer dan 20 jaar gedaan. Ik heb met hem te maken gehad als cursist, als spreker en als cursusleider. Michiel Hazewinkel heeft ooit bedacht dat het toch wel leuk zou zijn om de syllabi van de sprekers van de vakantiecursus te bundelen tot een fraai boekje in de serie MC syllabi dat aan het begin van de cursus kon worden uitgereikt. Vanaf dat moment is er elk jaar veel werk verzet om de bijdragen voor het boekje op tijd op het CWI te krijgen en bijeen te voegen tot een fraai boekje. Daartoe was meestal meer nodig dan zachte dwang, maar dat kon je Miente wel toevertrouwen.

Er was nog een reden om bij Miente langs te gaan, namelijk de posthume uitgave van het laatste werk van Grootendorst: de vertaling naar het Engels van het liber secundus (boek twee) van Jan de Witt's *Grondbeginselen van de kromme Lijnen*, het boekje uit de inleidende zin. De Nederlandse vertaling van de *Elementa Curvarum linearum* (liber primus et liber secundus) waren bij het CWI verschenen in 1997 respectievelijk 2003. De vertaling naar het Engels van het eerste boek (liber primus) was in 2000 verschenen. Aan al deze projecten had Miente een aanzienlijke bijdrage geleverd, grotendeels als vrijetijdsbesteding. Na het overlijden van Albert Grootendorst in december 2004 hebben Miente en ik tezamen met Rienie Ern  de afronding van de vertaling naar het Engels van het tweede deel (liber secundus) op ons genomen.

Het werk heeft meer voeten in de aarde gehad dan was voorzien, maar is nu gelukkig voltooid. Het wachten is nog op de verschijning bij Springer eind dit jaar of begin volgend jaar.

Voor de volgende levensfase wens ik Miente het allerbeste:

Optimis omnibus te prosequor: cura, ut quam rectissime valeas.

Requiem et gaudiam invenias cum libello in angello.

Beste Miente,

40 jaar in dienst en nu ook met pensioen. Ik kan de dag als gisteren herinneren dat Linda Brown, toen nog hoofd van de typekamer mij rond leidde in het gebouw en kennis liet maken met de mensen en de afdelingen. Was die dag begonnen bij het SMC/CWI op de typekamer. Een van die afdelingen was O&O, waar jij met een aantal andere programmeurs de kamer deelde, toen nog niet wetende dat wij later meer met elkaar te maken zouden krijgen.

Nadat het Jaarverslag aan mij werd toevertrouwd, eerst met Wim Aspers en Chester Thomson, toen Wim van functie veranderde en jij bij het toenmalige afdeling Buro terecht kwam, nu C&I, werd de samenwerking intensiever. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot, omdat je als programmeur gewend was je eigen boontjes te doppen, was het niet altijd eenvoudig om het los te laten en het werk aan een ander over te laten.

Het Nieuw Archief voor Wiskunde (NAW) werd nadat Dini Verloop naar de bibliotheek overgeplaatst was aan mij overgedragen, ook de CWI Tracts, de Vakantiecursus die als een Syllabus werd uitgebracht, onder leiding van de heer Grootendorst, na diens overlijden overgenomen door Jan Aarts, en de ORA werden aan het lijstje toegevoegd.

Voor vragen en probleempjes bij LaTeX ben je altijd een steun en toeverlaat geweest en altijd bereid om te helpen als ik het weer even niet zag zitten ook met de programma's Word en Excel kan je goed uit de voeten en kon ik bij je terecht.

Zal je hulp en adviezen zeker gaan missen.

Geniet van je kleinkinderen, je vrije tijd en denk af en toe aan ons.

Liefs Minnie

Het leven is te kort ...

Jan Kok

20 oktober 2009

... om je nog over *dit of dat* op te winden.

Miente is een filosoof. De karakteristieke uitspraak die hierboven staat heb ik meermalen gehoord sinds ik, pas heel laat in ons beider MC / CWI carrière, met Miente een kamer ging delen. Daardoor werd M027 bezet door het koppel Bakker-Kok.

Tot 1999 waren onze contacten incidenteel. We hebben allebei aan minimax-polynomen gewerkt maar niet gelijktijdig, Miente hield er wel de vernoe-ming ‘Bakkerpolynomen’ aan over. Maar toen ik in 1999 het beheer van en programmeren voor de website op me nam werden we collega’s bij dezelfde dienst: Bureau, CPD, enz. Ik bezette aanvankelijk alleen een tafel bij de CPD, maar in 2004 vond MAS dat CPD wel voor een hele werkplek voor mij kon zorgen en raakte ik mijn kamer bij MAS kwijt. Met medeneming van mijn desktop en kasten met in 35 jaar verzameld archief trok ik in bij Miente in kamer M027 die hij daarvoor exclusief voor zich had. In 2008 kwam een eind aan ons kamerdelen.

De indruk bestond dat Miente een reputatie had aangaande kamers met collega’s delen en daarom enkele jaren een kamer alleen had. Ik heb er nooit iets van gemerkt, de samenwoning was bijzonder vreedzaam. Ik leerde Mientes filosofische benadering (zie de uitspraak) kennen en waarderen. Anderen vonden dat wij hen sterk deden denken aan het welbekende duo Waldorf en Sattler van de Muppetshow. Met mijn uitgebreide kennis van deze populaire serie vind ik dat er eigenlijk maar weinig overeenkomsten waren.

Miente, ik wens je een genoegelijke post-CWI-tijd toe en vaak tot ziens!

Het Bakker Polynoom

$$B_s(z) = \frac{2}{3} + \frac{1}{3s^2} + \left(\frac{1}{3} - \frac{1}{3s^2} \right) T_s \left(1 + \frac{3z}{s^2 - 1} \right)$$

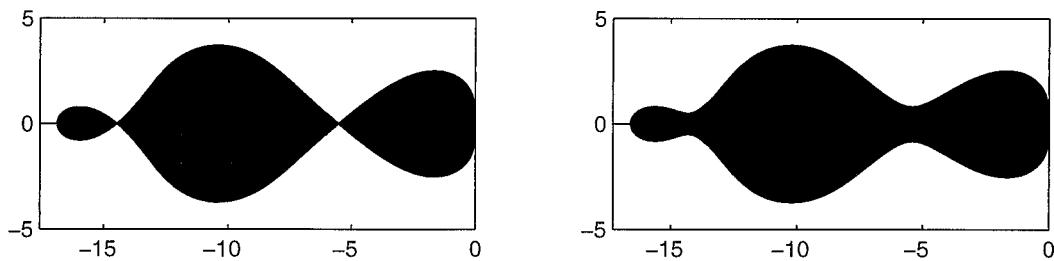
Jan Verwer

September 25, 2009

Beste Miente,

Jouw nakend afscheid roept bij mij een zeer plezierige herinnering op aan de bovenstaande formule. Hierin staat T_s voor het s -de graads Chebyshev polynoom van de eerste soort en dus is B_s ook een polynoom van de graad s . Jij hebt dit polynoom geconstrueerd in 1971 in je afstudeerscriptie [1], p. 24, welke ik ten behoeve van dit schrijven in een vloek en een zucht kon vinden in de CWI Repository (hulde aan de bouwers).

Dit polynoom is bijzonder omdat het zijn weg heeft gevonden in de literatuur over het numeriek oplossen van parabolische partiële differentiaalvergelijkingen. Het is, met een kleine modificatie, als eerste gebruikt door Piet van der Houwen en Ben Sommeijer in [2], en ik heb zelf ook het genoegen mogen smaken het te gebruiken in diverse publicaties met Ben, en tevens met Willem Hundsdorfer, zie bijvoorbeeld het boek [3], p. 423. Ook Hairer en Wanner, twee leidende numerici uit Genève, besteden er aandacht aan in hun veelgelezen boek [4], p. 35. Je zult nu de naamgeving 'Bakker polynoom' zeker appreciëren.

De belangrijkste numerieke eigenschap van B_s is dat langs de negatieve reële as van het complexe vlak geldt dat $|B_s(z)| \leq 1$ voor zeer grote waarden van z . Namelijk, gerekend vanaf $z = 0$, waar geldt $B_s(0) = B'_s(0) = B''_s(0) = 1$, is dit waar over een afstand evenredig met ongeveer $\frac{2}{3}(s-1)^2$. Dit is een aantrekkelijke eigenschap die nuttig gebruikt kan worden voor bepaalde integratietechnieken om numerieke stabiliteit te garanderen bij het oplossen

van de genoemde parabolische vergelijkingen. Deze numerieke eigenschap laat zich mooi visualiseren in het gegeven figuur, wat het zogenaamde stabiliteitsgebied van B_s in het complexe vlak laat zien, hier voor $s = 5$. Dit gebied is gedefinieerd door de eigenschap $|B_s(z)| \leq 1$, voor alle z met $\operatorname{Re}(z) \leq 0$. Het betreft het linker gebied. Het gebied rechts is zoals het in concrete toepassingen wordt gebruikt (de intersecties van de rand van het gebied met de negatieve reële as zijn verwijderd door een vorm van demping toe te passen). In concrete toepassingen mag s overigens 'willekeurig' groot worden.

Zo halverwege de jaren zeventig waren we collega's binnen de toen nog bestaande afdeling Numerieke Wiskunde. Ik heb daar uitstekende herinneringen aan. Je hebt me toen onder andere een mooi stukje Fortrancode van een Galerkinmethode uit je proefschrift laten gebruiken. Enige tijd na je promotie ben je in de ondersteuning gaan werken, in een compleet andere rol dan waarin ik je kende. Dat was even wennen. Maar het goede contact is altijd gebleven. Ik denk daar met veel voldoening aan terug.

Wat je 'nieuwe leven' betreft wens ik je, mede namens (mijn) Tineke, vele jaren in geluk en gezondheid in het mooie Alkmaarse langs de Singel.

Hartelijke groet,

Jan

[1] M. Bakker (1971), *Analytische aspecten van een minimax probleem*. Rapport TN 62, Mathematisch Centrum, Amsterdam.

[2] P.J. van der Houwen, B.P. Sommeijer (1980), *On the internal stability of explicit, m-stage Runge-Kutta methods for large m-values*. Z. Angew. Math. Mech. 60, pp. 479-485.

[3] W. Hundsdorfer, J.G. Verwer (2003), *Numerical Solution of Time-Dependent Advection-Diffusion-Reaction Equations*. Springer Series in Computational Mathematics, Vol. 33, Springer-Verlag, Berlin.

[4] E. Hairer, G. Wanner (1996), *Solving Ordinary Differential Equations II – Stiff and Differential-Algebraic Problems*. Second edition, Springer Series in Computational Mathematics, Vol. 14, Springer-Verlag, Berlin.

Beste Miente,

Na 40 jaar trouwe dienst ga jij ongetwijfeld de CWI annalen in als de man met de meeste hoofden. Niet omdat je zoveel koppen hebt doen rollen en niet omdat je een gespleten persoonlijkheid bent maar omdat je zo ontzettend veel leidinggevend en hebt 'versleten'.

Zelfs voor 40 jaar heb je heel wat te verduren gehad bij het CWI. Een voordeel is natuurlijk wel dat je ook heel veel verschillende leuke collega's hebt gehad. Was je in de wetenschap blijven hangen dan had ik je waarschijnlijk alleen maar van naam gekend. Nu hebben we toch een aantal jaren tamelijk intensief samengewerkt om jaarlijks een ORA te produceren en af en toe ook om de afdeling in de lucht te houden. Uiteindelijk is er van al die goede zorgen niet veel meer over en is dit eigenlijk voor jou wel een goed moment om 65 te worden. Van ons gezellige clubje is niet veel meer over en ook de ORA gaat een compleet nieuwe toekomst tegemoet. Vernieuwingen en veranderingen zijn natuurlijk goed, maar als je er zoals jij al zoveel hebt meegemaakt dan is het ook wel eens leuk geweest. Tijd om volop te gaan genieten van je vrije tijd, lekker doen waar je zelf zin in hebt en wanneer het jou uitkomt, veel tijd besteden aan de 'opvoeding' van de kleinkinderen en ga zo maar door. Nu hoef je je niet meer in te graven in de denkbeeldige zandbak van het CWI maar kun je dat letterlijk doen in die van je kleinkinderen.

Ik wens je het allerbeste en weet zeker dat we elkaar zo nu en dan nog zullen zien en/of spreken.

Lieke

Beste Miente,

Misschien is het toch een beetje jammer dat we met onze tijd en technische know-how meegaan; na 40 jaar geen *liber*, maar een *discus*. Dat geeft een geheel ander gezicht aan je boekenkast! Desondanks is deze schijf ongetwijfeld een mooi naslagwerk die volstaat met goede, grappige en memorabele anekdotes. Want wat heb je veel voorbij zien komen in die 40 jaar! Op de valreep - in jaar 38 en 39 - mocht ik deel uit maken van het ensemble op de (uiteindelijke) Afdeling Communicatie & Informatie. We hebben veel activiteiten ontplooid samen met de andere Com-collega's. Jij hebt me vooral uit de brand geholpen met alle technische snuffjes in 'het systeem Jan Kok'. En natuurlijk met W3C. Maar het zit erop nu, je missie is volbracht. Tijd voor rust aan je hoofd. Dank voor de plezierige samenwerking. Heb het goed met familie en vrienden!

Hartelijke groeten van 'je chef' :-)

Martine Roeleveld

Amsterdam, 30 oktober 2009

Lieve Miente,

Toen ik bij CWI kwam werken had ik geen eigen bureau. Ik kon voor de drie dagen die ik werkte gebruik maken van het bureau van andere mensen. Jouw bureau werd niet gebruikt op mijn drie dagen, maar daar kon ik niet achter zitten. Teveel kwetsbare programma's en data, als ik het goed heb begrepen. Ik was er niet zo rouwig om, de computer was aardig ingebouwd met stapels papier van allerlei soort. Ik ben van het type dat graag elke dag aan een opgeruimd en liefst leeg bureau begint. Van aanleg chaotische mensen hebben dat vaak (als ze zichzelf goed kennen).

Tijden zag ik je niet, je bleef voorlopig een verrassing. Wel hoorde ik vaak je naam. Je kon dus niet gemist in de organisatie. Na drie-vier weken maakten we kennis. Er was één dag waarop we allebei werkten. Die verliep meestal stil. Jij was zwijgzaam en ik had niet veel te zeggen. Tussen de stapels papier zat je te werken aan je computer aan mij volstrekt onbegrijpelijke taken. We kwamen elkaar soms bij de printer ongemakkelijk tegen.

We werkten eventjes samen aan een gedoemd project: de invoering van de huisstijl. Ik was coördinator, en jij zou de briefmodules in het opgegeven stramien kunnen plaatsen. Iedereen deed daar ingewikkeld over, maar jij had het zo voor elkaar. Zonder commentaar leverde jij wat er gevraagd werd. Wat had je gelijk.

Het water steeg en de stormen zwollen aan, maar jij bleef kalm. Jij ruimde je bureau op, gooide weg wat er weg kon, plakke stickers op wat niet weg kon en ging op vakantie. Na jouw vakantie was je verhuisd en zat aan een bureau tegenover mij. Gelukkig met twee grote schermen tussen ons in; binnen de kortste keren lag je bureau weer vol met van alles en de schermen benamen mij het zicht op deze onrust.

Drie keer hadden wij een langer gesprek, zo vlak voordat je naar huis zou gaan. Je verraste me. Je belangstelling voor mij was echt en jij vertelde over je kleinkinderen en je leven bij CWI. Je bleek een slimme man, een oude strijder die zich geen knollen voor citroenen laat verkopen. Ben jij een oude PvdAer vraag ik me wel eens af. Zo'n echte strijder voor de arbeider, die de bazen op de zwakke plekken prikt.

Ik ging weg, gevallen in de strijd. Jij bleef nog even, heel even, tot aan je pensioen. Ik schreef de afdeling een nieuwjaarsmail. Miente, jij schreef een heel hartelijke mail terug en ondertekende die met xxx. Dat vond ik zó verrassend lief en hartelijk.

Nu heb je je pensioen bereikt. Heel hartelijk gefeliciteerd daarmee. Je gaat je niet vervelen, dat weet ik.

Als ik het goed heb is een album amicorum bedoeld om gedeelde herinneringen aan, anecdotes over en gevoelens voor de gewaardeerde 'amice' vast te leggen. Herinneringen en anecdotes heb ik niet in groten getale kunnen verzamelen, maar gevoelens van vriendschap en waardering voor jou zeker wel. Het gaat je goed in je verdere leven met je vrouw, je kinderen en niet te vergeten je kleinkinderen.

Xxxx
Mary

Beste Miente,

Wij kennen elkaar al uit onze studententijd bij de Olofspoort, alhoewel we toen niet veel contact hadden.

Leuk was het dan ook toen ik bij het CWI kwam en jou, die er al vele jaren werkte, als oude bekende tegen kwam. Jaren zaten we in dezelfde afdeling (STO), alhoewel in verschillende taakgroepen en met heel verschillend werk.

Vaak hebben we samen geluncht, en speciaal tijdens de reorganisatie heb jij mij veelvuldig deelgenoot gemaakt van de snode, dialectische plannen waarvan jij de leiding van het CWI verdacht, en die dus geheel tegengesteld waren aan de gepubliceerde plannen. Ik geloof niet dat ooit één van jouw verdenkingen is uitgekomen.

Miente ik ben benieuwd wat je na je pensionering gaat doen. Bel me eens als je in Amsterdam bent, dan gaan we een pilsje drinken. Ik zelf zie mij niet zo gauw naar de veenpoelen van Wormerveer trekken.

Helaas weet ik niet of ik de 30e bij je afscheid kan zijn. Mijn zoon heeft dan de uitreiking van zijn Masters bul (cum laude nog wel!). Daarbij kan ik niet verstek laten gaan.

Het ga je goed,

-- Michiel de Vries

Michiel.de.Vries@xs4all.nl

Nesselrode pudding

4 eieren
150 gr suiker
1 vanillestokje
9 blaadjes gelatine
1 ons bitterkoekjes
75 gr rozijnen
1/2 liter slagroom
1 glaasje marasquin
1 blik vanille-kastanjepuree (optioneel)
4 1/2 dl melk

"Comment encore un pudding à la Nesselrode! Ce ne sera pas de trop de la cure de Carlsbad pour me remettre d'un pareil festin de Lucullus."

M. Proust

A l'ombre des jeunes filles en fleurs

-- Scheid de eieren en roer de eidooiers met 50 gr suiker tot ze een lichtgele saus vormen.

-- In een ander pannetje het vanillestokje in de melk laten trekken.

-- In een derde pannetje 100 gr suiker lichtgeel laten caraméliseren.

Blussen met een beetje water en de vanille-melk erbij doen.

Als alles goed is opgelost, het eidooier-mengsel toevoegen en au bain Marie laten binden.

-- Door het gebonden mengsel kan eventueel nog 80 gram kastanjepuree worden geroerd.
Het mengsel van het vuur halen.

-- De (ondertussen in koud water geweekte) uitgeknepen gelatine er door roeren en daarna de gemalen bitterkoekjes en de (in de marasquin geweekte) rozijnen en de marasquin.
Dit geheel laten koelen.

-- Ondertussen het eiwit (met een snuifje zout en wat suiker) stijf slaan evenals de slagroom.

-- Als het gelatinemengsel begint te zetten, het met het eiwit door de slagroom scheppen.

-- Je kunt het resultaat over een aantal grote glazen verdelen en in de koelkast stevig laten worden.
Of je kunt het in een metalen (turbant-) vorm doen, in de koelkast laten opstijven en voor het gebruik op een schaal serveren.

-- Minstens een paar uur in een koude koelkast laten staan.

(Om de pudding uit de vorm te kunnen lossen, houd je de vorm korte tijd in heet water.)

-- Opdienen met een toefje slagroom met marasquin.

Wijnadvies: Moscatel Oro.

Een Nesselrode pudding voor Miente

Mijnheer Mony, in Parijs jarenlang cheffok bij de Russische diplomaat Graaf Karl Nesselrode (1780-1862) bedacht een koude pudding met kastanjes en gedroogd fruit.

Hij gaf het recept door aan zijn vriend en collega Jules Gouffé die het in 1867 publiceerde in zijn beroemde *Livre de Cuisine*.

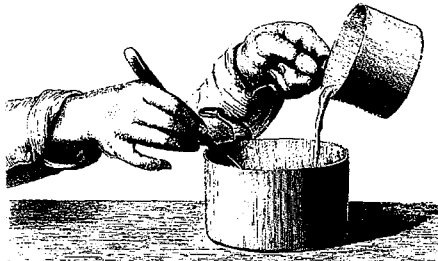
In de Victoriaanse tijd was het recept populair en koningin Victoria's chef, Charles Francatelli, probeerde het recept te verbeteren door er geconfijte kersen en ananas aan toe te voegen. Andere koks probeerden het nog met sinaasappelschilletjes en ander geconfijt fruit.

Het recept is wat in onbruik geraakt, samen met veel andere Victoriaanse kookgewoonten. Maar het is de moeite waard een het recept te proberen.

Zelf heb ik een versie gemaakt, aangepast aan de huidige mogelijkheden. Ik hoop dat jullie hem net zo zullen waarderen als wij.

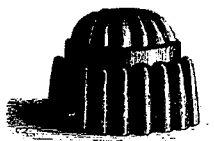
Piet Hemker

ENTREMETS SUCRÉS CHAUDS ET FROIDS. 749

PUDDING GLACÉ, DIT NESSELRODE.

Épluchez 40 marrons, faites-les blanchir, pour en retirer la petite peau; lorsqu'ils seront épluchés, mettez-les dans la casserole avec 1 litre de sirop à 16 degrés et une gousse de vanille; Faites cuire à très-petit feu; Lorsque les marrons sont cuits, passez-les au tamis de Venise; Mettez dans une casserole 8 jaunes d'œufs, 2 hectos de sucre en poudre et 8 décilitres de crème bouillie; Faites lier cette crème et mêlez-la avec la purée de marrons; Passez cette crème à l'étamine, puis ajoutez 1 décilitre de marasquin;

140. Moule pour gelatine.

LE LIVRE DE CUISINE

PAR

JULES GOUFFÉ

COMPRENANT

LA CUISINE DE MÉNAGE ET LA GRANDE CUISINE

AVEC

25 PLANCHES IMPRIMÉES EN CHROMO-LITHOGRAPHIE

ET 161 VIGNETTES SUR BOIS

DESSINÉES D'APRÈS NATURE PAR E. RUMAT

PARIS

LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET Ce

BOULEVARD SAINT-GERMAIN, N° 77

1867

Revue de propriété et de traduction réservée.

750 LE LIVRE DE CUISINE. — DEUXIÈME PARTIE.

Épluchez et lavez 1 hecto de raisins de Corinthe et 1 hecto de raisins de Malaga dont les pépins auront été enlevés;

Faites cuire ces raisins à feu très-doux, avec 1 demi-décilitre de sirop à 30 degrés et 1 décilitre d'eau; faites refroidir;

Sanglez une sorbetière;

Versez la crème et faites-la prendre en la remuant avec la houlette;

Lorsque la glace sera prise à demi, ajoutez 3 décilitres de crème fouettée;

Achievez de glacer, ajoutez les raisins, moulez, puis garnissez le moule de beurre à l'ouverture;

Sanglez et faites prendre 2 heures;

Faites une sauce de la manière suivante :

Préparez 8 jaunes d'œufs, 1 hecto de sucre et 3 décilitres de crème bouillie;

Faites lier sur le feu;

Retirez la sauce du feu et tournez pendant 3 minutes;

Passez à l'étamine et ajoutez 1 demi-décilitre de marasquin;

Mettez cette sauce dans la glace avec du sel, pour qu'elle soit très-froide sans être congelée;

Démoulez le pudding sur une serviette;

Servez la sauce à part.

OBSERVATION SUR LES PUDDINGS MARQUISE ET NESSELRODE.

Je dois les recettes du pudding Marquise et du pudding Nesselrode à l'un de mes bons vieux amis et honorable confrère, M. Mony, ancien chef de bouche du comte de Nesselrode, que l'on cite parmi nos praticiens les plus distingués. Je puis donc, comme pour le Châteaubriant et la Sicilienne, garantir la complète authenticité de ces deux recettes, puisque je les tiens directement des auteurs, à qui je suis heureux d'offrir ici mon témoignage de reconnaissance et de bonne confraternité.

Vraag 12

Simone van der Wolff

Je hebt het gehaald! Gefeliciteerd.

.. Afdelingshoofden, chefs of hoe je 'zulks' ook wilt noemen. Het exacte aantal ken ik niet, maar tien jaar geleden waren het er al heel wat. Een van de doelen in jouw leven was om ze allemaal te overleven. Dat is gelukt.

Het zegt wat over jou. Je bent vastberaden maar zeker ook flexibel. Dat die twee eigenschappen goed samengaan, zie je niet zo vaak. Het siert je.

Waar ik van genoot in de tijd dat wij samenwerkten, was jouw feitenkennis. Overal wist je wel iets van. Ik was daar zo van gecharmeerd dat ik graag met jou naar 2 voor 12 wilde. Jij voor vraag 1 t/m 11 en ik voor vraag 12 (+ het eventuele opzoeken, maar dat is meer voor spek en bonen). Maar zelfs vraag 12 had je regelmatig goed, zo bleek de volgende dag als we tijdens de lunch de aflevering van de avond tevoren doornamen. Het is er helaas niet van gekomen (hoewel ik in 2001 wel een heuse aanmeldingsbrief heb geschreven – als verrassing voor jou – maar die heb ik nooit verstuurd.) Daarom heb ik nu maar een eigen versie gemaakt. Veel vragen zijn te makkelijk voor jou, ik weet het. Maar het moest wel een beetje een Miente c.q. CWI-tintje hebben. Helaas kon ik geen gebruik maken van de talenten van de studenten van de HKU.

De liefde is voor mijn gevoel na mijn vertrek toch enigszins bekoeld. Als alumnus-correspondent ontving ik nog elke keer de CWI Mededelingen. Daar stond een keer een interview met jou in. Wat was ik blij. Ik ging er eens goed voor zitten. Tot de vraag: 'Naast wie zou je graag een keer in het vliegtuig willen zitten en waar zou de reis dan naar toe gaan?' Mijn hart maakte een sprongetje. 'Het zou toch niet...?' Het zou niet. Ik weet niet eens meer wat je hebt geantwoord, wellicht Tineke of een of andere *vraag 12*-dame, maar het was in ieder geval niet mijn naam. Beteuterd stuurde ik je een e-mail. Miente?? 'Dat doen we nog wel een keer,' zo stelde je mij gerust... ;-)

Als ik aan jou denk, dan glimlach ik. Het was leuk met jou. Geniet van de rest van je leven!

Simone

twee voor twaalf

1. De quiz twee voor twaalf maakt zijn naam helemaal waar: twaalf vragen voor twee kandidaten. De quizvragen gaan over de meest uiteenlopende onderwerpen en de antwoorden geven een sleutel tot het vormen van een twaalfletterwoord, dat uiteindelijk de oplossing van de quiz is. Bij twee voor twaalf hoort onlosmakelijk: 'Dat zoeken we op'. Fragmenten, foto's en animaties van studenten van de HKU geven de vragen net even dat speciale typische twee voor twaalf-tintje. Het favoriete spelletje van vele mensen, waaronder Miente Bakker. Het programma werd van 1971 t/m 1981 gepresenteerd door Joop Koopman en vanaf 1990 is Astrid Joosten de presentator.

Vraag: Wie is de bedenker van twee voor twaalf? (1^e letter van de voornaam)

2. Sinds 2004 is er sprake van een populaire profielensite. Mensen kunnen hun profiel zelf opbouwen door het invullen van vragenlijstjes en het uploaden van afbeeldingen. Hoewel deze site vrijwel alleen in Nederland wordt gebruikt, hebben de oprichters gekozen voor een Engelse naam. In april 2008 neemt Joop van den Ende een groot belang in dit bedrijf. Sommige mensen weigeren echter mee te doen aan deze 'flippoverzameling voor volwassenen'.

Vraag: Hoe heet deze site?

3. Bij deze Europese versterkte wijn wordt sinds de 19^e eeuw gebruik gemaakt van de mutage-techniek. Dit is een techniek waarbij door middel van alcohol het gistingsproces voortijdig gestopt wordt waardoor niet alle suikers in alcohol omgezet worden, zodat er een zoete smaak ontstaat en het alcoholgehalte tussen de 18 en 20 procent ligt. Tegenwoordig wordt overal ter wereld versterkte wijn geproduceerd met een sterke gelijkenis met de door ons bedoelde wijn.

Vraag: Wat is de naam van deze drank?

4. Sinds 1946 organiseert het Centrum Wiskunde & Informatica (destijds nog het Mathematisch Centrum) elke zomer de Vakantiecursus Wiskunde voor leraren in de exacte vakken op VWO, HAVO en HBO en andere belangstellenden. Deze cursus is een initiatief van de Nederlandse Vereniging van Wiskundeleraren. Al meer dan 60 jaar komen de leraren bijeen, in het begin alleen in Amsterdam maar sinds lange tijd ook twee dagen in Eindhoven. Belangrijke voortrekkers van deze cursus waren A. Grootendorst, J. van de Craats en M. Bakker.

Vraag: Wat was het onderwerp van de vakantiecursus in 1947?

5. Hongaren zijn trots op hun dichters. Ze vereren hen niet alleen met standbeelden en straatnamen, ze kennen hun gedichten ook echt en declameren ze uit het hoofd. Om als Nederlander gevraagd te worden muziek te schrijven bij een aantal gedichten van de bekendste Hongaarse dichter, is dan ook een eer. Het overkwam Henk Nieland. Zijn liederen zijn vertolkt tijdens een concert in het kader van het Boedapester Lentefestival, het grootste kunstfestival van Hongarije. De organisatie van het festival had Nieland hiervoor gevraagd. Veel Hongaren reageren verbaasd als ze horen dat hij muziek heeft gemaakt voor zulke beroemde gedichten als 'Moeder', 'Op mijn verjaardag' en 'Wiegelied'. Ze menen vaak dat een niet-Hongaar ze niet zo kan aanvoelen dat hij er muziek bij kan schrijven. Nieland legt uit: 'Voor ik muziek bij een gedicht componeer, maak ik zelf een vertaling. Dat doe ik ook als er al een bestaat. Ik wil behalve de betekenis ook de emotionele kleur van de woorden doorgronden, zodat ik de nuances echt snap.'

Vraag: Wie is de Hongaarse dichter? (1^e letter achternaam)

6. Wij zoeken een dorp in de regio Kennemerland. De gemeente maakt deel uit van de samenwerkingsregio Kennemerland. Nabij dit dorp zijn twee meren. Rondom het dorp zijn maar liefst vijf molens: De Dog, De Kat, De Dorregeester, de Tweede Broekermolen en De Jonge Leeuw. Onder jongelui is deze gemeente vooral bekend vanwege 'Bob's Party Palace', een discotheek.

Vraag: Welk dorp bedoelen wij?

7. Deze Nederlandse schrijver en wetenschapper heeft zowel in de alfa- als in de bèta-wetenschappen zijn sporen verdiend. Hij is onder andere als columnist bekend geworden onder zijn pseudoniemen Piet Grijs, Stoker en nog vele andere namen. Hij studeerde wiskunde onder Adriaan van Wijngaarden, die zijn interesse voor het nieuwe vakgebied informatica wekte. Hij promoveerde in 1970 op een proefschrift over computertaalkunde en werkte aanvankelijk bij het Mathematisch Centrum in Amsterdam. Maar bij het grote publiek is hij vooral bekend vanwege zijn letterkundige kant. In 1987 ontving hij de P.C. Hooft-prijs voor zijn gehele oeuvre.

Vraag: Wie is deze schrijver/wetenschapper? (1^e letter voornaam)

8. Bob de Bouwer is een animatieserie voor kinderen, die draait rond Bob, een goedlachse bouwvakker. Bob doet het werk, maar is niet altijd de handigste. Wendy helpt hem dan en samen maken ze de klus af. De televisieserie van Bob de Bouwer bestaat uit episodes van 10 minuten, maar er zijn ook langspeelfilms.

Vraag: Wat is in de Amerikaanse versie van Bob de Bouwer de yell die de vrienden van Bob roepen als hij vraagt of ze het kunnen maken? President Obama gebruikte deze slogan ook tijdens zijn verkiezingscampagne.

9. Een Nederlandse kunstenaar staat bekend om zijn houtsneden, houtgravures en lithografieën, waarin hij vaak speelt met wiskundige principes. Zij verbeelden vaak onmogelijke constructies, studies van oneindigheid en in elkaar passende geometrische patronen die geleidelijk in volstrekt verschillende vormen veranderen.

Geboren in Leeuwarden, daarna verhuisd naar Arnhem, Haarlem (voor een studie aan de School voor Bouwkunde en Sierende Kunsten), Spanje, Italië, Zwitserland, België en weer terug naar Nederland. Zijn laatste jaren bracht hij door bij de Rosa-Spier-Stichting in Laren, een rusthuis voor bejaarde kunstenaars, waar hij een eigen atelier had.

Vraag: Hoe heet deze kunstenaar, die geboren werd in 1898? (1^e letter achternaam)

10. Kees Stip (1913-2001) schreef onder een pseudoniem lichte gedichten met de volgende karakteristieken:

- 1. t moet luchtig zijn
- 2. zie regel 1
- 3. t gaat om 1 of meerdere dieren die typisch menselijke kenmerken vertonen
- 4. veel woord- en rijmgrapjes
- 5. lengte: 2 tot ... regels, meestal 6 in aabbcc vorm

Vraag: Onder welk pseudoniem is Kees Stip bekend? (1^e letter)

11. De *Anas penelope* is een middelgrote grondeend uit het noorden van Europa en Azië, die 's winters ook in groten getale in Nederland voorkomt. De mannetjes zijn te herkennen aan hun oranje- of roodbruine kop met een geel voorhoofd. Ze hebben een relatief korte, grijze snavel. Het geluid

van de mannetjes is een hoog kenmerkend 'piiew piiew'. De kenmerkende roep heeft ze de bijnaam 'fluiteend' gegeven.

Vraag: Wat is de Nederlandse benaming voor deze vogel?

12. Deze Amerikaanse actrice, geboren in 1967, kreeg een Academy Award voor haar hoofdrol in Erin Brockovich (2000). Ze werd eerder bekend door haar rol in Pretty Woman (1991). We kijken even naar een fragment: http://www.youtube.com/watch?v=STlGu_ZlfMs

Vraag: Wat is haar naam? (1^e letter achternaam)

Hussel de letters zodat er een bekend woord verschijnt. Cheers!

De speciale functies van Miente Bakker

Beste Miente,

Een van je speciale functies op het CWI betrof de verwerking van kopij voor CWI Quarterly. In het begin werd het materiaal nog voorbereid door de afdeling Tekstverwerking, maar later deed je zelf veel LaTeX werk om het geheel volgens de strenge CWI-stijl klaar te maken voor de drukkerij. Bij gelegenheid van je 25-jarig jubileum bij het CWI is er een Liber Amicorum in de vorm van een uitgave van CWI Quarterly gemaakt, waarvan ik je de omslag hierbij laat zien; dan heb je bij je afscheid toch nog een (deel van) een boekje.

Tegelijk met dit redactionele werk deed je soortgelijk werk voor de CWI Tracts en Syllabi. Hoewel het CWI goed was toegerust om dit soort uitgaven te publiceren waren het toch vaak moeizame processen om de uitgaven op tijd (wat betreft de Quarterly) en binnen een redelijke periode (Tracts en Syllabi) voor elkaar te krijgen. In mijn herinnering heeft dit nooit aan jou gelegen, je inzet was hierbij geweldig.

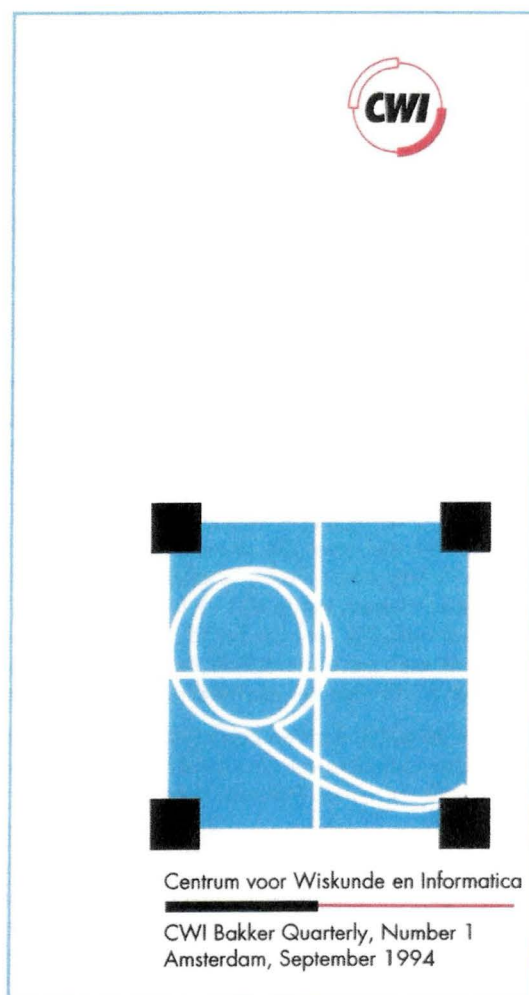
Mijn andere ervaring was je werk aan de jaarverslagen, meerjarenplannen, beleidsnota's, en nog veel meer. Je bouwde een archief op van de vorige jaren, waarin je feilloos de weg wist te vinden, en je LaTeX ervaring kwam ook hier goed van pas. Vaak ontdekten we op tijd de foutjes en fouten die we in deze belangrijke stukken aanvankelijk over het hoofd hadden gezien; een enkele keer ging het mis en kwam de zaak pas aan het licht nadat de drukkerij ook zijn werk had gedaan, of wanneer de directie het eindresultaat onder ogen kreeg.

Tijdens je 40-jarige periode heb je nog veel meer functies vervuld. Je werd zo voor velen een vraagbaak en je uitstekende geheugen voor mensen en gebeurtenissen was vaak erg nuttig (en goed voor een paar besmukte opmerkingen).

Bij je afscheid zou ik van mijn eigen pensioenervaringen kunnen getuigen met goede adviezen, maar mijn ervaring is dat het bij iedereen anders gaat lopen. Ik constateer in elk geval met plezier dat je het gehaald hebt. Er waren soms tijden op het CWI, waarbij het erg spannend voor je was. Gré en ik wensen je met Tineke een goede pensionering en een verder gelukkig leven met kinderen en kleinkinderen.

Nico Temme

CWI Bakker Quarterly

Speciale uitgave van CWI Quarterly bij het 25-jarig jubileum van Miente bij het CWI

"Het is een rotklus, maar ik vind het leuk werk"

Miente is op de valreep 40 jaren in dienst van het MC/CWI. Binnenkort gaat hij ons tevens verlaten. Een jubileum en een afscheid tegelijk. Een belangrijke mijlpaal, die op gepaste wijze wordt gevierd. Uit Miente's verhalen heb ik echter begrepen, dat hij regelmatig in zijn loopbaan geconfronteerd is geweest met allerlei pogingen om hem de 40 jaren niet vol te laten maken. Hij heeft al deze stormen overleefd. En niet alleen deze stormen. Miente was ook in heel veel gevallen betrokken bij "het beleid." Alle woelingen die dat in het instituut met zich meebracht heeft hij ook van nabij meegemaakt en ook doorstaan. Miente heeft dus een bijzonder karakter. Hij is in ieder geval een "survivalist." Dat kunnen we vaststellen. Verder heeft Miente veel zaken in de gaten. Dat komt door zijn grote ervaring. Hij is de beschouwer van wat er op het CWI gebeurd is en gebeurt; een kroniekschrijver in de dop. Ik heb altijd gehoopt dat hij zijn wederwaardigheden en de jongste geschiedenis van het CWI aan het papier zou toevertrouwen. Dit leidde er bijna toe dat hij door één van de vele hoofden Communicatie die we hebben gehad, voor die klus op een zijspoor zou worden gezet. Het spijt me Miente, het was nooit mijn bedoeling dat mijn suggestie op die wijze zou worden opgevat. Gelukkig is dat toen niet gebeurd. Want Miente is nog meer. Hij is een waardevolle CWI-medewerker geweest. Uit zijn mond tekende ik eens deze toepasselijke uitspraak op: *"Het is een rotklus, maar ik vind het leuk werk."* Kom daar tegenwoordig maar eens om.

Ik heb de afgelopen jaren heel nauw en goed met Miente samengewerkt o.m. ook met het Benelux-Samenwerken met diepe ontredde en bijvoorbeeld wanneer niet goed begrepen liepen. Volle maan? Of voor Miente is moeilijk omgekeerd? Wie zal schiet me te binnen. onderhouden van de

W3C-kantoor. Op een gegeven moment zei ik tegen Miente: "geef mij die muis maar even, dan gaat het sneller." Normaal gesproken inderdaad, maar niet bij Miente. Ik raakte van de regen in de drup. Wat bleek? Miente had goed geluisterd naar allerlei raad om RSI tegen te gaan. Hoewel hij rechtshandig is, hanteert hij zijn computermuis links. *So far so good*. Maar hij had de knoppen in spiegelbeeld geprogrammeerd, voor mij een eigenaardige ervaring toen ik de muis hanteerde, maar voor hem de gewoonste zaak ter wereld. Ziet u het voor u? Zijn linker en rechter hersenhelft zijn dus in alle opzichten identiek. Inderdaad een bijzonder mens. Miente, ik zal je zeker missen, want er komen een aantal klussen op het CWI af, waarbij we jouw ervaring en voorliefde voor "rotklussen" goed zouden kunnen gebruiken. Ik hoorde iemand zeggen, dat als jij vertrekt, er een krater overblijft. Wat overdreven wellicht, maar een zekere leegte laat jij wel achter, in alle opzichten.

Het ga je goed!

Frank A. Roos
Amsterdam 10 oktober 2009

jaren heel nauw en goed samengewerkt o.m. ook kantoor van W3C. hem leverde ook wel eens frustratie op. Dit gebeurde we elkaars bedoelingen omdat we blijkbaar uit fase gewoon wat gemakkelijk is voor een ander, en het zeggen. Een voorval Het ging over het website van het genoemde

Tijdmanagement

Jubeljarige Miente,

In een brief, gedateerd 4 oktober 1658, schrijft Frans van Schooten jr. aan Raadspensionaris Jan de Witt bij de verschijning van het boek *Elementa curvarum linearum liber primus*:

‘dat ik getracht hebbe iets fraeys, dat anderszins noch langen tijt soude achtergebleven ofte vergeten sijn geweest, te helpen aan den dach te brengen’.

Het boek van Jan de Witt was in het Latijn geschreven, vertaald door prof.dr. A.W. Grootendorst en stijlvol uitgegeven door het CWI. Uit de inleiding citeer ik: “Helaas kwam er tijdens het persklaar maken van dit boek een ogenblik waarop de heer Aspers zijn werk moest neerleggen wegens verandering van werkzaamheden. Tot mijn grote vreugde was dr. M. Bakker bereid het werk van de heer Aspers aan dit boek voort te zetten. Met grote voortvarendheid en deskundigheid wist hij binnen korte tijd deze uitgave voor de pers gereed te maken. Hiervoor ook hem mijn grote dank.” Zo zie je maar weer, je hebt met succes getracht iets fraais aan de dag te brengen.

Toen het besluit was genomen jou bij het bureau SMC te plaatsen, werd je mijn kamergenoot. Een van de gevolgen was dat je alle werkzaamheden die met boeken te maken hadden van mij overnam. Je werd de executive editor van de CWI Monograph, Tract en Syllabus serie en soms van speciale uitgaven zoals bovengenoemd boek van Grootendorst. Ook de CWI Quartely kwam op je takenlijst. Het deed me best wel pijn afstand te doen van dat redactiewerk. Maar gelukkig nam je ook werkzaamheden van me over die ik minder graag deed zoals het voeren van secretariaatswerk. Verslagen maken had niet mijn hoogste prioriteit. Van jou heb ik geleerd dat je direct na afloop van een vergadering het verslag in elkaar moest timmeren. Dat luchtte op.

Samen hebben we een cursus tijdmanagement gevolgd. Dat was nuttig en ik heb er bijvoorbeeld geleerd dat je wel eens “nee” moet verkopen. Dat komt me nu goed van pas. Het opvallendste van je bureau was dat het nooit was opgeruimd. Als je naar huis ging stond je op, trok je jas aan en wegwezen. Het bureau bleef achter bezaaid met documenten, ordners, kladpapier etc. Het voordeel was dat je 's ochtends alleen maar je jas aan de kapstok hoefde te hangen en meteen aan het werk kon. Hebben we dat geleerd op de cursus tijdmanagement?

Wat gaat de tijd toch snel. Vijftien jaar geleden vierde je je 25-jarig jubileum. In 1994 verraste je het toenmalige SMC-bureau met een uitje naar Walibi-Flevo. Je zoon Joost en de 2 dochters namen de leiding en lieten zien hoe je je in een pretpark kunt vermaken. Werkelijk iedere attractie werd bezocht. 's Avonds aten we in Almere in een Grieks restaurant. Een mooie tijd met onder andere Henk, Nico, Frans, Margriet, Sira, Anna, Simone en Carolien. Weet je nog dat we ook twee maal Sinterklaas gezamenlijk vierden in huiselijke kring?

Hoe is het met bridge spelen? Is snijden nu gesneden koek voor je? Ik hoop dat je een plezierige tijdsbesteding hebt gevonden en daar nog vele jaren van mag genieten.

Wim Aspers

Lieve Miente,

CWI, 22 oktober 2009

Sja, wat valt er nou te zeggen na zoveel jaren goed collegaschap? Een poging. Dank je voor je goede verhalen, intelligente analyses en soms spannende samenzweringstheorieën, gelardeerd met grappige opmerkingen. En ik mag je natuurlijk graag; voor wie zou ik anders met een telefoon aan mijn oor een onbekende papierbak uitpluizen op zoek naar zoekgeraakte vakantietickets? *Never a dull moment.*

Hier nog een kiekje uit de goede oude tijd van Het Bureau:

*Zangoefeningen van Het Bureau voor het afscheid van Frans Snijders:
Henk, Simone, Jan, Annette en Miente*

Het ga jou en je familie goed!
Tot ziens,

Annette Kik
- en ook groeten van Pim Jore, Lotte en Anna

ACHTTTIEN BAZEN

Toen de nieuwe opzet van de afdeling Communicatie & Informatie aan Miente werd geopenbaard, sprak hij: "Dan kom ik voor mijn pensioen nog aan 22 bazen." Wie dit wil verifiëren heeft niets aan het personeelsarchief. Nee, er is maar één bron: Miente zelf. In Miente's hoofd is de geschiedenis van MC en CWI sinds 1 september 1969 opgeslagen. Miente weet alles. Hij heeft dus zelf de grondstof voor onderstaande notities aangedragen. Veel dank, Miente.

Miente heeft inderdaad 22 keer een nieuwe baas gekregen. Maar het gaat om 18 verschillende personen, 16 bazen en 2 bazinnen. Sommigen kregen een heroptreden, vanwege bewezen succes of bij gebrek aan beter.

Miente begon veertig jaar geleden bij de afdeling Toegepaste wiskunde, waarvan Hans Lauwerier de chef was. Waarschijnlijk was er ook een souschef; daarover kan alleen Miente ons inlichten. (Het CWI heeft altijd gegrossierd in rare functienamen die je elders niet tegenkomt, zoals souschef en clusterleider. Dit terzijde.) Begin 1973 maakte Miente een overstap naar de afdeling Numerieke wiskunde van Piet van der Houwen. Ik denk dat Herman te Riele daar toen souschef was.

Vier jaar later, op 1 januari 1977, trad hij in dienst van de dienst O&O, Opdrachten en Onderwijs. Zo'n groep zou nu niet kunnen bestaan. Opdrachten en onderwijs zijn in het huidige CWI onlosmakelijk verbonden met onderzoek en horen dus niet in de ondersteuning thuis. Dat men daar toen anders over dacht heb ik nooit begrepen. Hoe dan ook, O&O stond onder leiding van Eldert Slagt, een ex-numericus en Miente's vierde baas. Dat Miente hiermee zelf ook ex-numericus werd is slechts schijn, want, hoewel hij bedolven was onder de grote hoeveelheid opdrachten en onderwijs die het bruisende O&O genereerde, slaagde hij erin om in 1982 te promoveren. Een heel knappe prestatie.

Begin 1986 vertrok Eldert naar elders. Ik weet niet wat er met O&O gebeurde, maar Miente ging werken bij de Sector Technische Ondersteuning, met zakelijk directeur Jan Nuis als hoofd ad interim. Op 1 maart 1986 kwam er een echt hoofd, Fred Bakker, waarmee de teller op zes kwam, en drie jaar later werd Fred opgevolgd door Gerrit Stermerdink, nummer zeven. Weer drie jaar later werd Miente beleidsmedewerker bij het Stichtingsbureau onder Guus Hardeveld Kleuver, een ambitieuze knaap die slechts kort op het CWI verbleef. Merk op dat opdrachten en onderwijs, technische ondersteuning en bureau steeds heel andere taken suggereren, een bewijs van de flexibiliteit en brede inzetbaarheid van Miente.

We zijn inmiddels in de periode aangekomen dat ikzelf niet aan het CWI verbonden was, het interbellum, dat duurde van 1989 tot 2003. Ik ken dan ook niet alle bazen van Miente uit die periode. Guus mocht maar twee maanden zijn baas zijn voordat hij vertrok en werd opgevolgd door Nico Temme, de steunpilaar van het CWI-management in die dagen. Na hem werd, per 1 januari 1992, ene Q.J.M. Krook hoofd van het Stichtingsbureau, nummer negen maar ook met een periode van één maand en 26 dagen de kortstzittende baas van Miente. Na hem kwam Frans Sniijders, tot op 1 januari 1995 Nico weer aan de bak moest, nu als hoofd van het Bureau SMC. Twee jaar later werd Bureau SMC vervangen door Bureau CWI en Nico door J.A. van Tok. Ook Van Tok vertrok en het Bureau CWI kwam onder leiding van oude bekenden, eerst Frans Sniijders en toen Nico Temme.

Het zal de lezer niet ontgaan dat het management van het CWI in een cykel was geraakt. Hoe raak je hieruit? Extern advies! Het externe advies adviseerde tot de oprichting van een publicatiedienst, al snel CPD geheten, onder leiding van Erik Stokhof. Dat was waar ik Miente aantrof toen ik op 1 oktober 2003 verhuisde van Georgia Tech naar CWI. En al snel werd ook ik de baas van Miente,

baas ad interim met het omineuze nummer dertien, totdat Godelief Nieuwendijk en later Jos Besteman deze rol overnamen en de afdeling verschoof van CPD naar CBI naar C&I, met een nieuw hoofd in de persoon van Monique Bekkenutte, nummer zestien, niet ad interim maar ook niet voor lang. Dat ik daarna aan de beurt was om gerecykeld te worden toont aan dat we weer in een loop zaten, dus weer een ingreep, onder regie van Judith Coster, met als resultaat dat Ay Ong, het hoofd van de bibliotheek, de achttiende en laatste baas van Miente op het CWI is.

Wat valt er verder te melden? Dat Miente in zijn correspondentie in de zeventiger jaren de directeur aanschrijft met "u" en nu, 35 jaar later, met "jij". Sic transit gloria mundi. Er valt te melden, of te herhalen, dat Miente alles weet. Soms met pauzes. Zo'n pauze betekent niet dat Miente het niet weet maar dat hij even vergeten is het te weten.

De carrière van Miente leest als een catalogus van ondersteunende eenheden die even snel werden opgericht als opgeheven. De vluchtigheid van de inrichting van de ondersteuning en de veranderlijkheid van namen en taken van de componenten stemmen een directeur die denkt dat hij de zaak op orde heeft tot bescheidenheid. Niets is voor eeuwig. Ik schrijf dit in abstracto.

Miente is temidden van deze voortdurend verschuivende coulissen zichzelf gebleven en heeft zijn werk gedaan. Van het assisteren van Grootendorst bij het vertalen van de Elementa Curvarum Linearum Liber Secundus van Jan de Witt in het Engels tot het redigeren van het Nieuw Archief, en van het schrijven van een proefschrift tot het samenstellen van het ORA.

Miente: Heel veel dank voor alles. Het ga je goed.

Jan Karel Lenstra

Bakker?

door Margreet Nool

Begin jaren negentig was ik ergens in Bergen op een feestje van de VVAO, de club van vrouwen met een hogere opleiding, en sprak daar met een vrouw over haar en mijn werk. Zij bleek bij ons op de hoek te werken en liep toen nog stage bij de rechtbank in Alkmaar. Ik vertelde haar dat ik op het Mathematisch Centrum werkte in Amsterdam. Zij vertelde mij dat haar man daar ook werkte. Ik vroeg haar natuurlijk hoe hij heette, je komt niet zo vaak een vrouw van een collega tegen. "Bakker", zei ze. Ik dacht dat ze zich vergist had. Er werkte wel een "De Bakker", maar van ene meneer Bakker had ik nog nooit gehoord. Toen ik nog maar eens naar de naam vroeg, en zij zijn voornaam er bij noemde werd het mij direct duidelijk: "Miente Bakker".

Ja Miente Bakker of Miente die kende ik wel, zeer zeker. Miente was immers een begrip op het MC. Hij was zelfs jaren een afdelingsgenoot van mij geweest bij Numerieke Wiskunde.

Bij de VVAO heb ik *mevrouw Bakker* nooit meer ontmoet, maar Tineke gelukkig wel. We zijn sinds jaren stadsgenoten. We hebben, onder het genot van een glaasje wijn of een biertje, elkaars huizen bewonderd, komen elkaar regelmatig in Alkmaar tegen, bijv. bij de Lindegrachtconcerten, bij het Alkmaarsch genootschap van Physici, waar Miente secretaris is geworden, of bij *Muziek op het plein*. Miente en Tineke zijn snel ingeburgerd in Alkmaar.

Miente kom ik ook regelmatig tegen in de trein. In de trein of op het perron heb ik nu nog de keuze om gezellig van Miente de laatste CWI-roddels te horen, of elders in de trein rustig mijn Volkskrant te lezen. Het gebeurt namelijk zelden dat Miente mij als eerste opmerkt. Meestal is hij diep in gedachten verzonken. Maar een ontmoeting met Miente is vaak erg interessant. Hij heeft een ijzersterk geheugen, is zeer geïnteresseerd, lokt nog wel eens uitspraken uit en is altijd bijzonder goed geïnformeerd. Binnenkort heb ik niet meer de keuze om bij Miente te gaan zitten. Maar de kans dat we elkaar uit het oog verliezen is heel klein; daarvoor hebben we te veel dezelfde interesses. We moeten maar weer een afspreken, wie weet moet ik je in de toekomst op de hoogte houden van het wel en wee op het CWI. Alleen, waar haal ik mijn input vandaan?

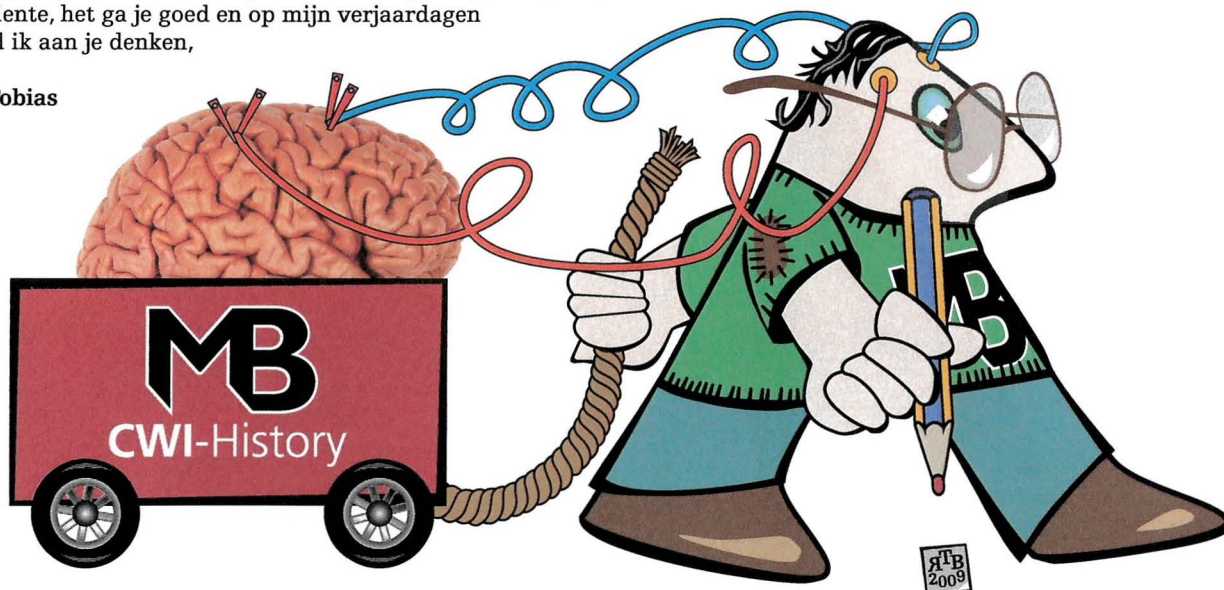
Miente, het ga je goed.

Beste **Miente**,

We hebben bijna een half werkzaam leven samen op het MC/CWI doorgebracht. In onze gezamenlijke Com-tijd heb ik je beter mogen leren kennen. Ieder mens maakt op een ander een indruk die niet altijd strookt met de werkelijkheid omdat vaak vele aspecten van die persoon niet aan bod komen. Ik hoop dan ook dat de indruk die ik van jouw heb wel strookt met de werkelijkheid. Want de indruk die je vooral de laatste tijd op mij hebt gemaakt is die van een lopende CWI-encyclopedie waarbij je mij vaak verwonderde met door mij reeds lang vergeten herinneringen, ziedaar mijn inspiratie voor deze illustratie. Miente, het ga je goed en op mijn verjaardagen zal ik aan je denken,

Tobias

MIENTE BAKKER

MIENTE BAKKER

THE END

MUSIC: VANGELIS

PRODUCTION: JOS VAN DER WERF